

**என் பிரிய
ராஜகுமார்க்கு**

வி.மைக்கல் கொலின்

என்பிரிய
ராஜகுமாரிக்கு

வி. மைக்கல் கொலின்

இது
ஒரு
தாகம்
வெளியீடு

எ
ன்
பி
ரி
ய
ரா
ஜ
கு
மா
ரி
க்
கு
.

நான்—

உலகை மாற்றும் சக்திகளின்
ஊர்வலத்தில் முன்னணியீரன்
விற்போக்கு சக்திகளின்
பிடரியை உலுக்கிக்
கசையடி கொடுக்கும் வீரன்
இதுவே
என் உயர் கடமை
நானோர் கவிஞன்.

— ரோமன் ரோலந்து

● THAAHAM - 05 ●

Price. Rs. 50

☐ **En piriya Rajakumarikku** - A Verse Libre Coll-
-ection in Tamil by Thaaham W. Michael Collin,
(Thamilpputhalvan) (C) ☐ First Edition: July 1992
☐ Published by: Thaaham Art - Literary Circle, 156-
Green Road, Trincomalee, Shri Lanka. ☐ Wrapper
Design: M. I. A. Jabbar ☐ Pages: (14 + 42) = 56. ☐

Log-Out : Thaaham Fine Arts Academy

Printed by: Wisdom Printers,

Trincomalee.

● தாகம் - 05 ●

விலை 50/-

- ☐ என்பிரிய ராஜகுமாரிக்கு (புதுக்கவிதைத் தொகுதி)
☐ தாகம் வி. மைக்கல் கொலின் (தமிழ்ப்புதல்வன்) (C)
☐ முதற் பதிப்பு: ஜூலை 1992 ☐ வெளியீடு: தாகம் கலை
இலக்கிய வட்டம், 156 - கிறீன் வீதி, திருக்கோணமலை
☐ அட்டை: மு.இ.அ. ஜபார் ☐ பக்கங்கள்: (14 + 42) = 56

● (IV) வி. மைக்கல் கொலின்

என் பிரிய ராஜகுமாரிக்கு

என் பிரிய ராஜகுமாரிக்கு

என் பிரிய ராஜகுமாரிக்கு

என் பிரிய ராஜகுமாரிக்கு

என் பிரிய ராஜகுமாரிக்கு

தாகம் வி. மைக்கல் கொலின்

தாகம்

156, கிறீன் வீதி

திருக்கோணமலை

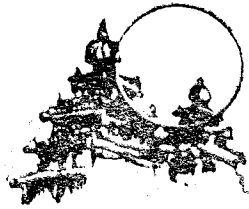
இலங்கை

எ
ன்
பி
ரி
ய
ரா
ஜ
கு
மா
ரி
க்
கு
.
.
.

படையல்

தேசமெங்கும்
பேசப்படும்
எனது மண்
திருக்கோணமலைக்கு

● (VI) வி. மைக்கல் கொலின்

எ
ன்
பி
ரி
ய
ரா
ஜ
கு
மா
ரி
க்
கு
.
.
.

ஜி.....
என் மக்களே
உங்கள் வீதிகளைச்
சுத்தப்படுத்துங்கள்!
ஒருபுக மாற்றத்திற்கான
புதுபுகப் பாடல்களைச்
சுமந்து கொண்டு
ஒரு மக்கள் கவிஞன்
உங்கள்
பாதை வழியே
பவனிவரப் போகின்றான்.
□

● (VII) வி. மைக்கல் கொலின்

காலத்தின் நகர்வில்
சுயம் இழக்கும்
ஹிருதய கசிவுகள்
என்னை இழந்து
என்னை இழந்து
உன்னில் விழுந்து
உன்னில் விழுந்து
நகர்வில்-
ந-க-ர்-ந்-து
பிரபஞ்சப் பூச்செடியில்
ஒரு பூ- உதிர்ந்து போனது
கூக்குரலோடு □ □ □

● (VIII) வி. மைக்கல் கொலின்

முன்னுரை.....முன்னுரை.....முன்னுரை.....முன்னுரை.....

என் பிரிய ராஜகுமாரிக்கு

□

என்—

மௌனம் கலையும் நேரம் வந்துவிட்டது.

என் கவிதைகள் எல்லாம்

வயதுக்கு வந்துவிட்டன

என்று

என்பேனா

என் கரங்களோடு

கைகுலுக்கிக் கொண்ட பின்தான்

என் கவிதைகள் எல்லாம்

ஒரு தொகுதியாகி

என் மக்களோடு பேசவருகின்றது.

இந்தத்தொகுப்பிற்காக நான் கவிதைகளைத் தொகுப்பதற்கு நிரம்ப சிரமப்படவேண்டியிருந்தது. இன்றைய எனது தேடலின் வீச்சுக்கு ஏற்ப, எனது கடந்தகால கவிதைகளை வாசிக்கும் போது எனக்கே சிரிப்பாக இருந்தது. என் முகத்தைப் பார்த்து நானே சிரித்துக் கொண்டேன். கடந்தகாலங்களில் நான் நடந்து வந்த பாதைகள், பயணங்கள், கால்களோடு கரங்களையும் சேர்த்து தவழ்ந்து வரும் சின்னஞ்சிறு குழந்தையைப்போல, கவிதா பாதையில் எனது பயணங்கள்.....ஆனாலும் அந்த நடையிலும் ஒரு வித்தியாரசம் இருந்தது. ஒரு நம்பிக்கை இருந்தது.

வாழ்க்கை எப்படி என்னளவில் நிஜமானதோ, அப்படியே என் கவிதைகளும் நிஜமாகவே இருந்தது, இருக்கிறது. கடந்த கால கலவரங்களில் என் வீட்டோடு எரிந்துபோன என் கவிதா படைப்புக்களுக்கு ஓர் கண்ணீர் அஞ்சலி செலுத்தி விட்டு மீண்டும் ஒரு நம்பிக்கையில் எழுதத் தொடங்கிய கவிதைகளே இதில் அதிகமாயுள்ளன.

● (IX) வி. மைக்கல் கொலின்

முன்னுரை.....முன்னுரை.....முன்னுரை.....முன்னுரை.....

ஒரு கவிஞன் என்பவன் தன்னியல்பாகவே ஒரு சிந்தனையாளனாகவும், ஏன் தீர்க்கதரிசியுமாகவும் இருக்கின்றான். ஒரு கட்டத்திற்கு பிறகு கற்பனைகளென்பது வெறும் விழுதுகள் தான் அவை வேர்கள் அல்ல, என்று கண்டு கொள்கின்றான். உண்மையை நோக்கிய அவனது தேடல் ஆரம்பமாகிறது. அவனது தேடலின் ஆழம், அகலங்களுக்கு, அவனது சிந்தனையின் பரிணாம வளர்ச்சிக்கு, ஏற்ப அவனுக்குள் உணர்வுக் கொந்தளிப்புக்கள் அடங்கி, ஒரு தத்துவப் பார்வை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அந்த நிலையில் அவன் உலகைப்பார்க்கும் விதமும் வேறுபடுகிறது. மலைகளின் முதுகில் ஒரு ஒழுங்கற்ற நிலையில் பாய்ந்த நதிபோல் இருந்த அவனது கவிதைகள் சமவெளியில் இறங்கிய நதிபோல், ஒரு தெளிந்த நீரோட்டம் போல், ஆகிவிடுகிறது. அந்தவகையில் இந்தக்கவிதைகள் யாவும் என்சமூக பிரச்சனைகளோடு நான் நெருங்கி நின்று, உள்வாங்கி, கூர்ந்து அவதானித்து, வெளிப்படுத்தியவைகள். என்கவிதைகள் மூலம் நான் சமூகத்திற்கு போதனை செய்ய வரவில்லை. எனது வேலையும் அதுவல்ல. ஏனெனில் நான் இந்த சமூகத்திற்கு சொல்லிக் கொடுப்பதைவிட இந்த சமூகத்தில் இருந்து கற்றுக் கொள்ளவேண்டிய படிப்பினைகள் என் முன்னே பரந்து கிடக்கின்றது. ஆனாலும் எனது கவிதைகள் சமூகபிரச்சனைகளில் இருந்து தள்ளிப்போகவும், சமூகப் பிரச்சனைகளை தள்ளிவிடவும், அவற்றில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ளவும் (escapism) தயாராக இருந்ததில்லை. எப்படி நான் வாழ்வின் அவலங்களுக்குப் பயந்து ஓடவில்லையோ அதுபோல் என்கவிதைகளும் சமூகப்பிரச்சனைகளுக்குப் பயந்து ஓடவில்லை.

□ □

II

மனிதனால் தன்னுடைய மானுடப்படிமத்தின் மிச்ச சொச்சங்களையே மீட்டெடுக்க முடியுமா என்பதே சந்தேகத்திற்கிடமாகியுள்ள இன்றைய நிலையில், இந்தக் கவிதைகள் ஒவ்வொன்றும் அது பிறந்த காலங்களில் எனது மனதுக்கள் விதையாகி, செடியாகி, வளர்ந்து, வெளியே வரும் வரைக்கும் நான் என்னையே உருக்கி ஒரு வேள்வியில் ஈடுபட்டேன் என்பது உண்மை. ஒவ்வொரு வார்த்தைகளின் ஜனனத்திற்கும், ஏற்படும் மனஅவஸ்தை இருக்கிறதே அது உனக்கு வார்த்தைகளால் வடித்துக்காட்ட முடியாதது பெண்ணே.

● (X) வி. மைக்கல் கொலின்

முன்னுரை.....முன்னுரை.....முன்னுரை.....முன்னுரை.....

இந்தத் தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகளில் சில நான் உனக்காக எழுதியவை. “எங்கள் பிரச்சனைகளுக்கே தீர்வுகளைத் தேடிக்கொண்டிருக்கும் நாங்கள் இந்தத்தேசத்திற்கான பிரச்சனைகளுக்காக தீர்வுகளை சொல்லிவிடப் போகிறோம்”’? என்றாய், ஆனாலும் நாங்கள் தீர்வுகளாக இல்லாவிடினும் தீர்வுகளை முன்னெடுக்கும் முயற்சிப்பாதைகளின் விளக்குகளாய் நின்று வழிகாட்டுவோம் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. உனக்கும் இருக்கும் என்பது எனக்குப்பிரிந்தே இருக்கிறது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் இலக்கியத்தின் மதிப்பு சாதாரண கலை இலக்கிய மதிப்பீடு மாத்திரமல்ல படைப்பு நிலை சார்ந்த (Productive Creative) தன்மைக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. ஆனாலும் நான் என் தேசத்தின் விடுதலையைப் போலவே காதலையும் நேசிக்கிறேன். அதற்காக இத்தொகுதியை வெறும் காதல் கவிதைகளின் தொகுப்பென்றோ தனிமனித புலம்பல்கள் என்றோ எண்ணி விடாதீர்கள்.

சமூக சிந்தனையை புறந்தள்ளித் தூக்கியெறியும் அழகிய லோடு எனக்கு எப்படி உடன்பாடில்லையோ அதுபோல அழகியலை புறந்தள்ளும் சமூகசிந்தனையுடனும் எனக்கு உடன்பாடில்லை.

காதலும் அரசியலும் இன்றி இன்று ஒரு மனிதன் வாழ முடியாத நிலை. காதலும், போராட்டமும், ஒரு நாணயத்தின் இருபக்கங்களைப் போல், ஒருமனிதனின் ஒன்றுக்கொன்றான மறுபக்கங்கள். அதனால் இவை இரண்டையும் இணைத்து என் தொகுப்பிற்கு பெயரிட்டேன்.

என் பிரிய ராஜகுமாரிக்கு

இந்தத் தொகுப்பிற்கு முன்னுரை என்று எவரையும் கேட்கவில்லை. எனக்குத் தெரியும் எனக்கான முன்னுரையை உன்னைவிட எனக்கு வேறுயார்தான் எழுதிவிடப் போகிறார்கள். அவர்கள் எழுதித்தான் எனக்கு என்ன வந்துவிடப்போகிறது. என்கவிதைப் புத்தகம் என்னாலும் உன்னாலும் மட்டுமே பெறுமதி சுமக்கட்டும்.

● (XI) வி. மைக்கல் கொலின்

முன்னுரை.....முன்னுரை.....முன்னுரை.....முன்னுரை.....

சமுத்திரத்திலே நிறைய நீர் இருந்தாலும் சக்கரவாகப் பட்சி பணித்துளியைத்தான் நாடுகிறது. நன்றி என்று சில பெயர்களை அடுக்கிக்கொண்டாலும் இந்த முன்னுரையில் சிலநேச நெஞ்சங்களை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள உள்ளம் அவாவுகிறது.

கவிதை என்பது பெரியவர்களுக்குத் தான் சரி என்றிருந்த என்னை 'நீ கவிதைகள் எழுதினால் என்ன'? என்ற வினாவின் மூலம் வாசகனாக இருந்த என்னை கவிதைகள் எழுதத்தூண்டிய எனது தமிழாசிரியை திருமதி. கந்தையா அவர்களுக்கும், எனது கவிதா பயணத்தில் துணைநின்ற ஆசிரியர் திருமலை நவம், சகோதரி அஸ்ரபாநார்தீன், இந்தத்தொகுப்பிற்கான கவிதைகளைப் பிரதிபண்ணி உதவிய சகோதரி சி. தர்மினி, வி. வினோதினி அட்டைப்படம் வரைந்து தந்த இனிய நண்பர் மு. இ. அ. ஜபார், குறிப்புரை எழுதிய நண்பர் ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பா இத்தொகுதியின் மூலம் கவிதைப்புத்தக அமைப்பில் ஒரு மாற்றத்தை உருவாக்க உதவிய விஸ்டம் அச்சக ஊழிய நண்பர்கள் அனைவருக்கும் நெஞ்சுக்கு நெருக்கமான ப்ரிய நன்றிகள் கடைசியாக —

என் போர்க்களத்தில்
தன்னந்தனியனாக
நின்று கொண்டு
போர் செய்கிறேன்
வெற்றியோ
தோல்வியோ
மூக்கியமில்லை
ஏதோ செய்கிறேன்
தொடர்ந்தும் செய்வேன்
எவர்தடுத்தாலும்.

என்றும் உங்கள்
தாகம். வி. மைக்கல் கொலின்
(தமிழ்ப்புத்தல்வன்)
ஆசிரியர்-தாகம்
நிர்வாகச் செயலாளர்
(தாகம் கலை இலக்கிய வட்டம்)
நிர்வாகி
(தாகம் பைன்ஆர்ட்ஸ் அக்கடமி)

156, கிறீன் வீதி,
நெருக்கோணமலை,
33 - 09 - 1992

A DIARY OF POET

பாசிடம் புதைந்த
புதை குழிகள் மீது
என் கவிதைகள்
விதைகளாய்
விழுந்திருக்கும்.

□
காலம் சொல்லும்
என் கவிதைகள்
காலம் சொல்லும்.

□
என் பயணம் தொடர்கிறது
என் பயணம் தொடர்கிறது.
மானுடம் எனும்
மலைச்சிகரம்
நோக்கிப்
மனிதநேயப் பாதையிலே
என்பயணம் தொடர்கிறது

□
என் கரங்களுக்கு
விலங்குகள் செய்ய
காத்திருக்கும்
காவலர்களே
காத்திருங்கள்
காத்திருங்கள்
ஓர்நாள்—
என் கவிதை
உங்களை கைதுசெய்யும்
காத்திருங்கள்.

□
எனக்கான—
குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு
விசாரணைகள் இன்றியே
தீர்ப்புகள் வழங்கிவிட்டு
காத்திருக்கும்
நண்பர்களே—
காத்திருங்கள்

காத்திருங்கள்
என் பேனா
ஓர் நாள்
உங்கள்
தீர்ப்புக்கு
தீர்ப்பெழுதும்
காத்திருங்கள்.

□
காலம் காலமாய்
எங்கள்—
விட்டுக்குத்
திவைப்போரே
எப்போது
எங்கள்
இருட்டுக்குத்
திவைப்பதாய் எண்ணம்?
□
மனிதத்தை தொலைத்துவிட்டு
துப்பாக்கியைத்
தேடிப்பிடித்து அணிந்து கொண்ட
மனிதர்களே
என்னை உங்களால்
எதுவும் செய்யலாம்
ஆனால்—
என் கவிதைகளை உங்களால்
எதுவும் செய்யமுடியாது.
என் கவிதைகள்
நானை உயிர்த்தெழும்
போவதில்லை
ஏனென்றால்
அதற்கு—
மரணம் என்பதே இல்லை.
□

வாயில் மெல்லும்
சுவிங்கத்தை—
கீழே துப்புவதா—இல்லை
சப்புவதா என்ற
நிலையில்
எம்வாழ்க்கை
சப்பவும் முடியாமல்
துப்பவும் முடியாமல்
ஆனாலும் ஒன்று—
கரைய முடியா
சுவிங்கத்தைப் போல்
வாழ்ந்து கொண்டதான்
இருக்கின்றோம்.....

உஷுபாடுபாடு
என்பிரிய

நேசம்

என்

சுவாசம்....

நான்
இன்னமும்
காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.....

□
கிழக்குச் சூரியன்
மேற்கே செல்ல
ஆயத்தமாகிறான்
தென்றலும் கூட
தங்களுக்குள்
கைகுலுக்கிக் கொள்கின்றன

□
நான்
இன்னமும்
காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.....

□
காலையில் வரும்
சூரியன்
மாலைமீல் மறைகிறது
மாலைமீல் வரும்
சந்திரன்
காலையில் மறைகிறது
இயற்கையும் இங்கு
ஏதோ ஒழுங்கில்
இயங்கிக் கொண்டதான்
இருக்கின்றது
நான்—
இன்னமும்
காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.....

□
என்றும் போலவே
இந்த இரவும் பகலும்
இதமாய்த் தான்வந்து-போகின்றன

பனியாய்க் கரையும்
பகல்நேரப் பொழுதும்
இருட்டாய் விரியும்
இருள்நேரப் பொழுதும்
காலம் முழுவதும்
கவனமாய்த்தான் நடக்கின்றன

□
நான்
இன்னமும்
காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்....
அன்பே—
எனக்கான உன் கடிதத்தை
சுமந்து வரப் போகும்
அந்த அன்பான
தபால் காரனுக்காய்

□
(தினசரன் 25 - 11 - 1990)

நண்பா

நெருப்பு சாப்பிடுவோம்
வா.....!

□

எங்கள்

பிரச்சனைகளின்

வெட்டுமுகங்கள்

விஸ்வரூபம்

எடுக்கின்றன.

எங்கள்

வாழ்க்கை நிலைகளின்

ஓரத்தில்

கண்கள் கட்டப்பட்ட

நிலையில் —

எங்கள் இருப்பு.

யதார்த்தத்திற்கு

வெளியே

நானும் நீயும்

□

அக்னி —

எங்கள்

உடைமைகளை மட்டுமே

இன்று எரித்துப் போட்டது

நானை எங்களையும்

எரிக்கலாம்

எரிக்கும்

நிச்சயமாய்!

இப்போதே

பழகிக் கொள்வோம்

நெருப்பு சாப்பிடுவதற்கு.

□

உன் கன்னங்களில்

வடியும்

குருதியைத் துடைத்துக் கொள்

வெளவாலைப் போல்

எங்கள் வாழ்க்கை

மாறிப்போனது —

□

எங்கள்

வாழ்விடம்

அழிந்து போன

செய்தி

கிடைக்கு முன்

நானும் நீயும்

அகதியாய் நின்றோம்

அந்நிய நாட்டில்

□

நண்பா

நெருப்பு சாப்பிடுவோம்

வா.....

எங்கள் தேசத்தைப்போல்.....

(தினகரன் 10 - 03 - 1991)

காலத்தை வெல்லும்
கவிதைகள் படைத்தோம்
வாழ்க்கை நடத்தும்
வழிகளை விட்டோம்!

□

தேசம் முழுவதும்

துப்பாக்கி நட்டோம்

மனிதத் தலைகளை

அறுவடை செய்தோம்!

□

இவர்கள் கண்களை

மட்டுமே

தொலைத்தவர்கள்

இங்கே சிலர்

தம்மையே

தொலைத்து விட்டு

தடுமாறுகிறார்கள்!

□

கண் தானம் செய்வதில்

எங்கள் நாட்டுக்கே

முதலிடம்

இவர்களின் கண்களும்

எந்த நாட்டிற்கு

தானம்

செய்யப்பட்டுள்ளதோ?

□

உங்கள் வயிற்றில்

பசியா.....?

இனிமேல்

சோறு கிடைப்பது கஷ்டம்

“பிணம்” திண்ணப்
பழகிக் கொள்ளுங்கள்

□

எத்தியோப்பியாவின்

எல்லைகளில் —

தென்னாபிரிக்காவின்

முகாம்களில் —

பலஸ்தீன வீதிகளில் —

பரவிக்கிடக்கும்

உங்கள் சொந்தங்களின்

முகவரி தாருங்கள்

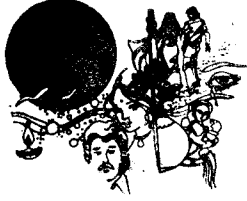
நான் ஒரு

கவிதை எழுதவேண்டும்.

□

(தினகரன் 18 - 02 - 1990)

(கொழும்பு வீதிகளில் திரியும்
இரண்டு கண்களையும் இழந்த
பிச்சைக்கார ஜோடியின் புகைப்
படத்திற்காக எழுதப்பட்ட
கவிதை)

என்றாவது ஒரு நாள்
என்னை நீ—
நிமிர்ந்து பார்க்கத்தான்
போகிறாய்—
என்ற நினைப்பில்
என் இதய வானொலியில்
உனக்கான பாடல்களை
நானே தேர்ந்தெடுத்து
ஒலிபரப்பிக் கொண்டிருந்தகாலம்
□
எல்லோரும்—
மயில் இறகுகளைத்
தம் புத்தகங்களில்
பதுக்கி வைக்கையில்
நான்—
உன் பாதம் பட்ட
பற்களை அல்லவா
பறித்து வந்து
என் 'பக்கற்று'க்களை
திரப்பினேன்.
□
உன் கர்வங்களால்
என்னைக்—
காயம்பட வைத்தவனே!
உன் நினைவு—
ஆடைகளை உதறித்தள்ளி
உன்னைப் பற்றிய

கனவுக் கோடுகளை
என் கவிதை விரல்களால்
அழித் தொழிந்து—
உன்னை மறத்து போனேன்
ஒரு—
அமாவாசைப்பின் இரவில்
□
செவிகளில் விழுந்ததும்
இதயத்துள்—
மின்சாரம் பாயும்
உன் பெயரைக் கூட
இலகுவில் மறக்க நினைத்து
கஷ்டப்பட்டு—
மறந்து போனேன்.
என் கல்லூரிக் கனவுகள்
உன்னைப் பற்றிய
என்—
காதல் நினைவுகள்
எல்லாமே
மறந்து போனது உண்மை
ஆனால்—
அன்று பரீட்சை மண்டபத்தில்
மீண்டும் உன்
கிழிகளைப் பார்த்த பின்பு
என்னை நான்
மறந்து போனதும்
உன் கருங் கூந்தல்
காட்டுக்குள் நான்
காணாமல் போனதும்
எப்படி என்று தான்
எனக்கு—
இன்னமும் புரியவில்லை.
□
(தினகரன் 25 - - 11 - 1990)

மரணப் பூ

என்
மன நேஸப்பரப்பில்
மனுஷப்பூ
பூத்திருக்கும்
□
பிரக்ஞை வெளியில்
புகப்பாடல்களை
கூடக்கும் கவி யாத்ரீகனாய்
நான்.....
□
என் கனவுகளின்
விழிகளில்
நீ.
□
மரணப் பூக்கள்—
பூக்கும்
இந்த மண்
கண்ணீர் விட்டது.
□
என்
கவிதைகள்
கைக் குட்டைகளாய்—
தேசத் தெருக்களில்
ஊர்வலம் போயின.
□
(தினகரன் 17 - 02 - 1991)

கனவுகள்

இலவசம்....

கனவுகள் மட்டும்
இங்கு—
இலவசமாகவே
வந்து போகின்றன!
□
இரவுகள் தோறும்
ராஜகுமாரர்களின்
வருகை—
கரங்களைப் பிடித்து
குதிரையில் ஏறி
ஊர்வலம் போவதும்
தீர்த்தக் கரைதனில்
'யேட்' பாடுவதும்
இரவுகள் மட்டும்
இனிமையாகவே
எமக்கு—
கனவுகள் வருகின்றன.
□
விடிந்தவுடன்
இந்த ராஜகுமாரர்கள்
சொல்லாமல் ஓடுவதும்
எங்கள் விழிகள்
ஐன்னல் கம்பிகளோடு
ரகசியம் பேசுவதும்
ம் .....!
கனவுகள் மட்டும்
இங்கு
இலவசமாகவே
வந்து போகின்றன.

(தினகரன் 13 - 05 - 1990)

சந்தேகம்...

அன்று—
ராமனின்
சந்தேகம் போக்
இராமாயணச் சீதை
தீக்குளித்தாள்
இன்று—
எந்த இராமனின்
சந்தேகம் போக்க
இந்த—
திருமலைச் சீதை
அடிக்கடி
தீக்குளிக்கின்றாள்.....?

(தாகம் 15 - 06 - 1990)

வி. மைக்கல் கொலின் - (06)

முதல் கல்

பழைய கரு - புதிய உரு

மேற்குச் சூரியன்
மெல்ல மெல்ல வெளுக்கத்
தொடங்கி விட்டது
விடிகாலை வேளை
“ஒலிவமலை” என்றும்
இல்லாதவாறு
ஒளிர்ந்த தொடங்கியது
ஒலிவ மலையை நோக்கி
ஒரு சூரியன் நடக்கத்தொடங்கியது.
இது வானத்து சூரியனால்
இயேசுகிறிஸ்து எனும்
தேவ சூரியன்—
எனும்புக் கூட்டத்தைப் போல்
மக்கள் கூட்டம்
மேலேறி வரத்தொடங்கியது
இயேசு போதிக்கத்
தொடங்கினார்.
□
“போதகரே இப்பெண்
விபச்சாரத்தில்—
கையும் களவுமாகப் பிடிபட்டாள்
இத்தகையவர்களை கல்லெறிந்து
கொல்ல வேண்டும் என்பது
மோயிசன்
நமக்குக் கொடுத்த சட்டம்
நீர் என்ன சொல்கிறீர்”
திடீரென்று எங்கும் அமைதி
இயேசு திரும்பி பார்த்தார்
விபச்சாரப் பெண்ணொருத்தி
தலைகுனிந்து நின்றாள்
அவளுக்குப் பின்னே
அவளை இழுத்து வந்த
மறை நூல் வல்லுனரும்
பரிசேயரும்—
திமிர்ப்பார்வையாளோடு
நிட்டம் தீட்டிக் கொண்டிருந்தனர்
□

மீண்டும் மீண்டும்
அங்கு மௌனம் நிலவியது
மறைநூல் வல்லுனரும்
பரிசேயரும்—
இயேசுவைத் தொடர்ந்து
கேட்டுக் கொண்டே இருந்தனர்.
□
“உங்களுக்குள் பாவமில்லாதவன்
முதலில் அவள் மேல் கல்
எறியட்டும்”
என்று கூறிய இயேசு
மீண்டும் நிலத்தில்
எதையோ எழுதத் தொடங்கினார்.
மனிதத்தை மண்ணுக்குள்
தேடத்தொடங்கினார்.
□
“அம்மா.....”
அந்த விபச்சாரப் பெண்ணின்
அலறல் ஒலி
திடுக்கிட்டு நிமிர்ந்தார்
இயேசுகிறிஸ்து
தலையில் இருந்து வடியும்
இரத்தத்தை துடைத்துக் கொண்டு
நின்றாள்—
அந்தப்பெண்.
யாரோ—
எறிந்த முதல்கல்
அவளைத் தாக்கி இருந்தது.
பரிசேயரும்—
மறைநூல் வல்லுனரும்
கொலை வெறிப் பார்வையில்
கற்களைத்
தேடத் தொடங்கினர்.
□
(தொண்டன் 24 - 01 - 1990)

என்பிரிய ராஜகுமாரிக்கு - (07)

மகாத்மா +
கோட்சே =
மனிதம்

ஓ.....
எங்கள் மகாத்மாவே
நீ எதைத்தேடுகிறாய்?
உலகெங்கும் மரணித்து விட்ட
மனிதாபிமானத்தையா. ....!
இல்லை
உன் தேசத்தில்
காணாமல் போன
ஜனநாயகத்தையா ... ?
☐
ஓ.....
பாரதத்தின் தேச பிதாவே!
அன்று நீ
பாரத பூமியின் சுதந்திரத்திற்காய்
அழுதாய்,
இன்று நாம் அழுகின்றோம்
உன் தேசத்தின் கையில் இருக்கும்

எம் பூமியின் விடியலுக்காய்
☐
இப்பொழுதெல்லாம்
உலகப் படங்களில்
இலங்கையைத் தனிபே
காணமுடிவதில்லையே
அது ஏன்.....?
☐
அன்று—
ஆயுதம் தூக்கியவர்க ளெல்லாம்
உன் அஹிம்சா வெள்ளத்தில்
அமிழ்ந்து போனார்கள் "
இன்று
அஹிம்சா வாதிடின் எல்லாம்
ஆயுதங்களால்
அழிந்து போகிறார்கள்
☐

பெண்களின் கற்புக்கு
காவல் போடச் சொன்னவனே!
எங்கள் பெண்களின் கற்பு
உளவாடப்பட்ட செய்தி
தெரியுமா உனக்கு.....?
☐
அன்றிலிருந்து
இன்றுவரை
நீ ஒருவன் தான்
மகாத்மாவாக மணக்கிறாய் .....
எத்தனையோ கோட்சேக்கள்
உயிர் வாழ்கிறார்கள்—
மகாத்மாக்கள் எல்லாம்
மன்னுக்குள் தான்
ஆனாலும் இந்தக் காலம்
ரொம்ப பொல்லாதது
சில மகாத்மாக்களை
இனங் காட்டி விட்டுத்தான்
இறந்து போகிறது.....
☐

ஓ.....
எங்கள் மகாத்மாவே!
நீ எதைத் தேடுகிறாய்
உலகெங்கும் மரணித்து விட்ட
மனிதாபிமானத்தையா?
இல்லை
உன் தேசத்தில் காணாமல் போன
ஜனநாயகத்தையா .....?
☐
ஆனாலும் ஒன்று
கோட்சேக்கு விழா
எடுக்கத்தான் வேண்டும்.....
நீ உயிர் வாழ்வதற்கு.....
☐

(தா.கம் 15 - 12 - 1980)

சுதந்திரம்

சுட்டுக் கொள்ளுங்கள்
சுடுகாடு போகலாம்
தொட்டுக் கொள்ளுங்கள்
சுதந்திரம் வாங்கலாம்

வியர்வை

தோலின்
கண்ணீர்!

ஒப்பந்தம்

எங்கள்—
கண்ணீரை
துடைப்பதற்கு
வந்துபோயின
ரத்தக் கறைபடிந்த
கரங்கள்.

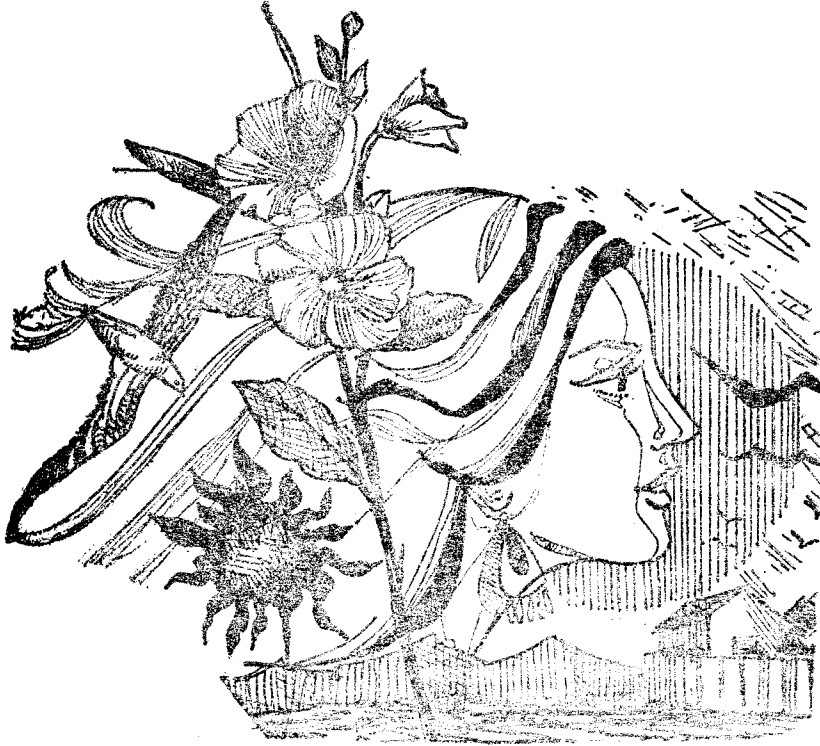
நிலவு

வானக் கடலின்
கலங்கரை விளக்கு

கண்களில்
எரியும்
கனவுகள்.....

உன் —
உதட்டுப் பூக்களில்
தேன் குடிக்கவரும்
வண்டுகளாய்
என் கவிதைகள்... ..

வி. மைக்கல் கொவின் - (10)

நீ—
காதல் கவிதைகள்
நிரம்பிய
ஓர்
அழகிய
கவிதைத் தொகுப்பு.
☐
நான்
காதல் சேடலில்
என்னை இழக்கத்துடிக்கும்
ஒரு வாசகன்
☐
நான்—
இங்கு சுவாசிப்பதே
நீ
அங்கு
அங்கு உயிர்வாழ்வதற்காய்த்தான்
☐
என்னை எரித்து
உன்னை உரித்து
என் கனவுகள்
தானும் சேர்ந்து எரியும்.
☐
கல்லூரி நாட்களில் கூட
நான் கலங்கியதில்லை.
ஆனால் இன்று
உன் விழிகளின்
வினாக்களுக்கு
விடைதேட முடியாமல்
தவிக்கிறேன்.
☐
உன்
விழிப்பூக்களை
ஸ்பரிசிக்க வரும்
என்—
பார்வைக் கரங்களை
முரட்டுத்தனமாய்

ததேது நிறுத்தும்
உன்—
இமைக் காவலர்கள்.
சிகிரியா சித்திரமாய்
அஜந்தா ஓவியமாய்
என்றும் மறைநா
உன் ரூபங்கள்
என் மனக்குகையில்
தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன.
☐
அடி நிலாப் பெண்ணே
உன் மனத்தேசத்தில்
விதைப்பதற்காய்த்தான்
என் நினைவு விதைகளை
அழைப்பினேன்
குழிதோண்டிப்
புதைப்பதற்காய் அல்ல
☐
கடைசியில்
ஒரு வண்ணப்பம்
உன் கண்களின்
மடிகளில்
என் கனவுகள்
ஆயிலட்டும்.....
☐

(தினகரன் 23 - 12 - 1990)

விமர்சனம்

என் கவிதை மரத்தில்
நானே—
அறையப்படுகின்றேன்.

என்பிரிய ராஜகுமாரிக்கு - (11)

“அவசரமாய் வரச்சொல்லுங்கள்.....”

(இதுவெறும் கவிதையல்ல. ‘வாழ்க்கை’. எம் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் தினமும் நிழலும் - நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் சோகநாடகங்களின் சண்ணீர் பிரதிபலிப்புக்கள், தாலிகட்டிய கணவனைக் காணாது தவிக்கும் தலைவியின் தவிப்பு, கண்ணீர்த்துடிப்பு. சோகவெடிப்பு, இங்கு கவிதையாய்க் கதைக்கிறது. இதுவெறும் கற்பனை நயகியின் சண்ணீர் அல்ல, எம் தமிழ்த்தாய்மார்களின், சகோதரிகளின், சுதறல் மொழிகளே இங்கு கவி மொழியாய்..... இங்கும் ஒரு பேதை புலம்புகிறாள், அவள் கணவன் சடத்தப்பட்ட சேதி தெரியாமல்... ..)

அத்தானைக் காணவில்லை - என்

அன்பு அத்தானைக் காணவில்லை

சித்தமதை கவர்ந்து சென்ற - என்

சின்னவனைக் காணவில்லை.

★

ஆறு நாளாகி இன்னும்

அத்தானைக் காணவில்லை

ஆறு குளமெங்கும் - தேடி

அத்தானைக் காணவில்லை.

★

வீதியிலே வேட்டுச் சத்தம்

வீட்டினிலே பேதையின் சத்தம்

சாதினாச் சண்டையிங்கு - மனம்

சாக்கடையாய் இருக்கிறது.

★

மனமோ துடிக்கிறது.

மயிரோ நரைக்கிறது

கனமோ வதைக்கிறது

கண்களோ இமைக்கிறது.

★

கட்டிய தாலி அவிழ்கிறது

கண்களோ இங்கு பனிக்கிறது

நெற்றியிலே பொட்டு அழிகிறது

நெஞ்சமோ இங்கு பதைக்கிறது.

★

காத்திருக்கேன் காத்திருக்கேன்

காலம் வரவேண்டு மென்று

அத்தானைக் கண்டால் - உன்

அவசரமாய்வரச் சொல்லுங்கள்...

(தூகம் 15 - 08 - 1985)

உனக்கு மட்டும்...

இ
து
உ
ன
க்
கு
ம
ட்
ட
ம்
:

நீ -

போய்க்

கொண்டிருக்கிறாய்.....

ஒரு -

புருந்தாவனம்

புஷ்பமாய்

உனக்குப் பின்னே வரும்

இந்த அரளிப் பூவின்

அழகையைப் புரியாமல்

நீ -

போய்க்

கொண்டிருக்கிறாய்.....

தொழனுக்கு .....

அடி பெண்ணே
உன்—
கர்வங்களின் காலணியை
கழற்றி வைத்துவிட்டு
நேசப்பூ
தூவப்பட்டிருக்கும்
என் பாதை வழியே
பவனி வா
□
“ஸகீ.....”
சமூகத்தால்
ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட
என் கவிதாவரிகள்
உன்னால் மட்டும் ஏன்
அங்கீகரிக்கப்படாமல்
போனது... ?
□
அன்பே—
என் பாடல்களின்
காட்டுக்குள் வா
உன்னை ராகங்களால்
தாலாட்டுகிறேன்.
□
அடி தாமரைப்பெண்ணே
என் சோகங்களை
சுரம்பிரித்த
அந்த நிலாக்கால
இரவுகளைக்
கேட்டுப்பார்!
என் கண்ணீர்க்
குழந்தைக்கு
தலையணை தந்த
அந்த நெருப்பு
நிமிடங்களை
விசாரித்துப் பார்
உன் பிரிவின் தகிப்பில்
என் தேகத்தில் ஓடும்
குருதித் துணிக்கைகள் கூட
உறைந்து போனது பற்றி

(தினகரன் - 24 - 02 - 1991)

அவை உனக்கு
வகுப்பே நடத்தும்
□
ஈரம்
இருக்கும் இடம் தேடி
மரத்தின் வேர்கள்
பூமிக்கடியில்
ஊர்வலம்
நடத்துவது போல்
என் நினைவு வேர்கள்
உன் மனதின்
ஈரம் உள்ள
இடங்களை எல்லாம் தேடி
ஊர்வலம் வருகிறது
ஒரு—
ஊமைப் பாடகனாய்
□
உங்கள்
மனக் கதவுகளைத்
திறவுங்கள்
‘குடியிருக்க வருகிறேன்’
என்றாய்.
திறந்து விட்டேன்!
நீ—
வெளியில் நின்று கொண்டு
“வாடகை எவ்வளவு.....?”
என்றல்லவா
விசாரிக்கிறாய்.
எதுவாக இருப்பினும்
உள்ளே வைத்து
பேசிக் கொள்வோம்
முதலில் உள்ளே வா
என் இதயத்தின்
உள்ளே வா
‘அனுமதி இல்வசம்’
உனக்கு மட்டும்
□

தொழனே ...
எழுந்து வா
உனக்கான கடமைகள்
உன்னை அழைக்கின்றன!
□

42 வருடமாக
வசந்தம் பூக்கும்
கனவுகளில்
வாழ்வை செலவிட நீ
வோட்டுக்களையும்
வேட்டுக்களையும்
கண்டது தானே மிச்சம்.
□

□
தொழிலாள தோழனே!
நீ—
அன்றிருந்தது போலத்தான்
இன்றும் இருக்கிறாய்.
சுதந்திர சமுத்தில்
கனவுகள் கண்டதும்,
விடுதலைப் பாதையில் நின்று
விழி மூடி தூங்கியதும்.....
இனிமேல் வேண்டும்
எமக்கொரு வாழ்க்கை!
□
மே தினங்களில்
உன்னுடைய பெயரைச் சொல்லி
சோஷலிசம் பேசும் உலகஉருவத்தை
எத்தனை ‘மே’ தினங்கள்
நீ என்ன கண்டாய் தோழா?
தோழா—!
இனிமேலாவது
எழுந்து கொள்
உனது கரங்கள்
வலிமை பெறட்டும்
உனது வாழ்வு
உரிமை பெறட்டும்.
□

(குமரன் 01 - 05 - 1990)

கம்பிச் சிறைகளுக்குள்ளே ஒரு கறுப்புச் சூரியன்

நெல்சன் மண்டேலாவே
நீ—
இருபதாம் நூற்றாண்டின்
இரும்புச் சிறையின் ஹீரோ.
தென்னாபிரிக்க மண்ணின்
தேசிய வீரனே
நீ ஒரு விடிவுச் சூரியன்
அன்று நீ மூட்டிய
விடுதலைத் தீ..... இன்று
வெள்ளைத் தோல்களை
அவித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.
உன் தேசத்தில்
நிற ஒதுக்கல் வெறியர்களின்
முன்னிலையில்
'ரத்தம் ஒரே நிறம்' என
போத்தா' அராக்கு
சவால் விட்ட சிவப்புச் சூரியன் நீ
இருபதாம் நூற்றாண்டில்
கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாய்
கம்பிச் சிறைகளுக்குள்
தோழனாய் நிற்பவனே
வாய்களுக்கு பூட்டுப் போடலாம்
உன் சுதந்திர உணர்வுகளுக்கு!
வேட்டு வைக்க முடியுமா என்ன?
நீ—
எடுத்து வைக்கும்
ஒவ்வொரு காலடிக்குப் பின்னும்
ஒராயிரம் நெல்சன் மண்டேலாக்கள்
உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
ஓ! எங்கள் மக்கள் தோழனே
நீ உன் மக்களுக்காக

வீர மரணம் அடைந்து
மண்ணுக்குள் போகும் போது
உன் கல்லறையின் மீது
இப்படி எழுதப்படும்
கவிதையாய்.....
“கருப்பினத்தின் விடியலுக்காய்
போராடிய ஒரு போரட்ட
சரித்திரம்
இங்கே துயில் கொள்கிறது.
நாளை எழுந்து வரலாம்.
எம்மை நலம் விசாரிக்க”.....
ஓ.....
“போத்தாவே”!
உன்னால்
நெல்சன் மண்டேலாவைத்தான்
சிறையில் அடைக்க முடிந்தது.
அவனது சுதந்திர தியாகத்தின்
உணர்வுகளை அல்லவா.....
(தாகம் - 23 - (2 - 1990)

வி. மைக்கல் கொலின் - (18)

வெளிச்சத்திற்கு வாருங்கள்

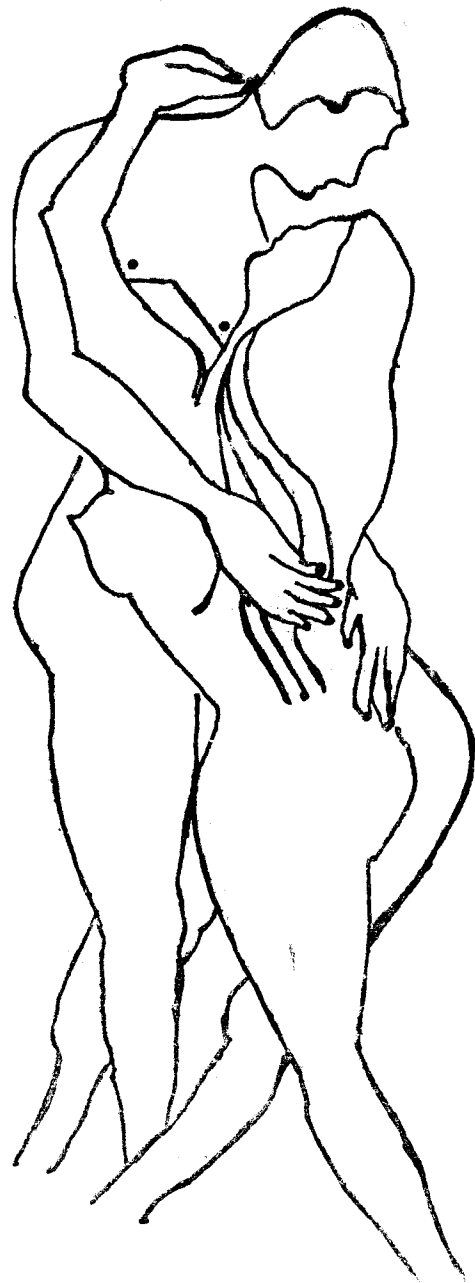
ஓ.....!
குன்றத்து மக்களே
உங்கள்
உழைப்பு வித்தை
நீங்கள்
மலைமேல்
விதைத்தாலும்
உங்கள் வாழ்க்கைச் செடி
ஏன்
பாதாளத்திலேயே
கிடக்கின்றது?
உங்கள்
முயற்சி மனைவிபுடன்
காலதேவன் தந்த
சீதனமோ
உங்கள் வறுமை.
உங்கள் இரத்தங்கள்
வியர்வைகளாக

சிற்தப் படுவதினாலா
தேனீர் கூட
சிவப்பாக வருகின்றது?
உங்கள் பிள்ளைகள்
பாலுக்கு
அழுது கொண்டிருக்க
நீங்கள்
இறப்பர் மரங்களிலே
பால் எடுக்க
இரத்தத்தை விற்கிறீர்கள்.
உங்களைச்
சுரண்டிச் சுரண்டி
கொடித்துப் போன
அவர்கள் சுகமாக வாழ
நீங்கள்
சுரண்டப்படுகிறீர்கள்!
தொந்தி பெருத்தவர்களின்
பள்ளியறை போகங்கள்
உங்கள்
கல்லறை அவலங்களினாலேயே
நிச்சயிக்கப்படுகின்றன.
மலையகத் தோழர்களே
இன்னுமேன்
காத்திருக்கிறீர்கள்.....?
நாளை விடியலுக்கு
நாள் நிச்சயமாக விட்டது.
வெற்றிக் கவியை
சொந்தமாக்கிக்
கொள்ளுவோம்
வாருங்கள். ....
(தினகரன் - 23 - 05 - 1987)

என்பிரிய ராஜகுமாரிக்கு - (17)

நிர்வாணம் □

ஏதேன் தோட்டத்தில்
ஏவாளிடம்
ஆதாம் கேட்டான்
‘கண்மணி
அந்தக் கனியைப் பறித்து
உண்போமா...?’
‘அது கடவுளால்
விலக்கப்பட்ட
கனியாயிற்றே அன்பே’
ஏவாள் சொன்னாள் □
மரத்தில் தொங்கிய
பாம்பு சொன்னது.
‘அந்தக் கனியைப்
புதிக்காதீர்கள்
நீங்கள் பாவம்
செய்தவர்கள்
ஆவீர்கள்...’
கடவுளின் சாயம்
உங்களை ஆட்கொள்ளும்’ □
நெருப்புக் கோளமாய்
கடவுள் தோன்றினார்.
அந்தக் கனியைப் பறித்து
ஆதாம் கோடுத்தார்.
அவன்—
அதில் பாதியை
ஏவாளிடம் கொடுத்தான்.
அவள்—
தன் பங்கில் பாதியை
காவுளுக்குக் கொடுத்தாள். □
பாம்பு தனக்குள்
சிறித்துக் கொண்டது. □
உலகம் முழுவதும்
நிர்வாணமாய்
மாறிப் போனது □
(தாசம் - 23 - 04 - 1991)

வி. மைக்கல் கொலின் - (18)

சூரிய

தாசம் ●

சொல்லடி
கண்மணி,
எங்கள் சூரியனைச் சுட்டது
யார்.....?
□
எங்கள் நிலத்தைப் பறித்து
எங்கள் இருப்பை
அந்நியப் படுத்தியது
யார்.....?
□
சூரியன் தாசம் கொண்டு
நிலவுத் தண்ணிரைப்
பருகிக் கொண்டதாய்
சொன்னது யார்.....?
□
கனவுகளுக்கு வெள்ளையடித்து
நினைவுகளுக்கு
கறுப்புச் சட்டை தைத்த
தையல்காரன்
யார்.....?
□
கண்மணி... ..
உன் அழகையை நிறுத்து
ராஜ புதுவத் தெருக்களில்
அரபுக் குதிரைகள்
வலம் வந்த
எங்கள் பாட்டி சொன்ன
கதைகளை
மறப்போம். □
கண்மணி
சோகம் நமக்கு மட்டுமல்ல
இந்த தேசத்திற்கே சொந்தம்.
எங்கள் கண்களைத் திருடிய
இவர்களின் கரங்களில் இருந்து

எங்கள்
உறுக்கத்தைப்
பறித்தெடுப்போம்.
□
சொல்லடி
கண்மணி
எங்கள் சூரியனைச் சுட்டது
யார்.....?
□
இன்னுமொரு
சூரியன்
எங்களுக்காய்
உதிக்கப் போவது
இவர்களுக்கெங்கே
தெரியப் போகிறது
.....
கண்மணி..... !
□

(தாசம் - 23 - 04 - 1991)

18 - 02 - 1990 ★

மனிதர்கள்
காணாமல் போவது
இங்கு இயற்கை
ஆனால்—
மனிதம் அல்லவா
இன்று—
காணாமல் போனது.
□

★ (பிரபல பத்திரிகையாளரும்
மனிதாபிமானியுமான ரிச்சட் டி
சொய்சா கடத்திச் செல்லப்பட்டு
கொலை செய்யப்பட்ட தினம்)

என்பிரிய ராஜகுமாரிக்கு - (19)

ஸ்கட்

பேட்ரியாட்

வளைகுடா

‘சதாம் — புஸ்’
பெயர்களைப் பாடி
மண்ணில் விழும்
ஏவுகணைப் பூக்கள்
மனிதம் சாப்பிடும்.

மொசப்பத்தேமிய
நாகரீகம் பேசி
முகங்களை இழந்து
முகமுடிப்
போட்டுக் கொண்டோம்.

‘யூசுலிபர்ட்ஸ்’
நதியின் முதுகில்
பயணம் போகும்
மனிதப்படகுகள்
பிணங்களாய்—
கனானி கங்கையின்
கதைகள் சொல்லும்.

P. N. O.

ஒரு மலட்டுத்தாயாய்
உலகம் முழுவதும்
பேசப்படும் நிலை.

ஈராக்கிய மண்ணில்
மனிதம்—

மரணித்துக் கொண்டிருக்கையில்
ஈரானிய — துருக்கிக்
கரைகளில் நின்று

தத்துவம் பேசுவோம்.

இந்திய எல்லைகளின்

ஓரங்களில் நின்று

ஐனகனமன் பாடி

‘இந்தியாவின்

புதிய பிரதமர் யார்?

என்ற நிலையில்
அமெரிக்க விமானங்களுக்கு
எண்ணெய் ஊற்றுவோம்
ஈராக்கிடம்
கடனாய்ப் பெற்று
வளைகுடா எண்ணெய்
ஊற்றுவோம்.

‘ஸ்கட் — பேட்ரியாட்’

கனவுகளில்
விழிகளைப் பிதுக்கும்
எங்களுக்க் குழந்தைகள்
மனியில் வானவேடிக்கை
பார்த்த திருப்தியில்

மரணம் சாப்பிடும்
மௌன பராயணத்தில்

ஒரு—
கொர்ப்பச்சேலிஷம்

உருவாகி

ரஷ்யத்தெருக்களில்

புரட்சி வெடிக்கும்.

மீண்டும் பிரிந்து

போகும்

ஜேர்மனிகளாய்

ஐனநாயகம்

சடுகுடு விளையாடும்.

வாழ்க மானாடம்

வாழ்கஐனநாயகம்

இந்த—

உலகத்திற்கு வெளியே

(தாசு - 23 - 02 - 1991)

தாசுங்கள்

நான்

உன்னில்

வியாபித்திருக்கின்றேன்

நீ—

என் ப்ரியமாய்

இருக்கின்றாய்

யாதார்த்தம்—

கையில் வைத்திருக்கும்

கோர ஆயுதங்களுடன்

எங்கள் வாழ்க்கை

போராடிக்

கொண்டிருக்கிறது.

உன்—

நேசிப்பு திரவியங்களில்

ஸ்வாச பாதையை

வெட்டிச் சாய்க்கும்

அரக்களாய்

என் பொருளாதாரம்

எம்மைப் பார்த்துப்

புல்லைக் காட்டும்.

பெண்ணே

நம்—

இணைப்புக்களின் மூலம்

பிரிபடப் போகும்

நம் சொந்தங்களை

நினை!

உதிரும

எங்கள் வசந்தத்தின்

மிச்சமான நித்திரையிலும்

நாங்கள் ஏன்

கண்ணீர் செய்ய

வேண்டும்?

என்றோ—
ஒரு காலத்தில்
ஒரு துயரமான
இரவுப் பொழுதில்
மனித சுகங்கள்
உன் முன்னால்
அழுத்துகையில்
நீ—
இழந்து போனவைகளின்
வேதனைகளோடு
மனிதம் செய்யாதே!
வாழ்வின் அவலம்
எவ்வாறாக இருப்பினும்
ஒன்றேதான்—அது
நன்றே தான்.
□
பாதைகளை
தீர்மானித்துக்
கொள்வதற்காய்
இங்கு பூக்களையும்
மிதிக்கத்தான்
வேண்டியிருக்கிறது.
□

(தினகரன் - 21 - 04 - 1991)

தாலுமகால்

ராத்திரியின் கன்னத்தில்
ரத்த மச்சம்
காதல் சத்தம்.
□

(தினகரன் - 22 - 03 - 1992)

ஓர்

அகதியின் பாடல்

என்

அன்பான தாய் நாடே
போய் வருகிறேன்
விடை கொடு
□

நீலக்கடல் பரப்பின்
வெண் அலைத் திரளில்
எல்லாம் இழந்து
எம்மை மட்டும்
கொண்டு செல்கிறோம்.
அகதிப்படகில்.
□

பிலாத்துவின்
முன்னே
மௌனம் சுமந்த
யேசு நாதரைப் போல்
நவீன—
பிலாத்துக்களின் முன்னே
எங்கள் மௌனம்
.....
... எங்கள்

தேகத்தை ரணமாக்கி
எங்களைப் பிணமாக்கிய
செய்திளைக் கூறிக்
கொண்டு
நாங்கள்.....
□

பனை மரங்களின் ஊடே
பவனி வந்த—

செம்மண் பாதைகளில்
கிராமத்து தெருக்கள்
வழியே
பாதங்கள் சிவக்க சிவக்க
'அவர்களின்' பின்னே
அலைந்த காலம்
எல்லாம் பறித்து
எங்கள் சொந்தம்
எல்லாம் சிதைத்து
எங்கள் உயிர்
பறிப்போரின்
தலைகளில் தப்பி
எங்கள் மண்ணை விட்டு
ஓடுகின்றோம்.
□

எனது மண்ணே
இந்தப் பயணம்
எங்கள் உயிரின்
நிலையை
உத்தரவாதப் படுத்திக் கொள்ள
இது முடிவல்ல
ஆரம்பம்.
விரைவில் வருவோம்!
விரைவில் வருவோம்!!
எங்கள் மண்ணில்
நாங்கள் வாழ!!!
□

(தாசம் - 23 - 06 - 1990)

கனவுப்படகுகளும் ௦ ௦ ௦ ௦ ௦ ௦ ரோஜாத்துடுப்புகளும் ௦ ௦ ௦ ௦ ௦ ௦

அவள்—

பாரிஜாத மலர்களைப் பொறுக்கி பத்திரமாய் செய்துவைத்த ஒரு கன்னித்தேவதை.

சொப்பன இரவுகளில் நூல்நூற்கும் அவளது வெல்வெட் கனவுகள் இரவுகளின் தேவசபைகளில் சுரம்பிரிக்கப்படுகிறது.

மரணத்தின் இறுதி சுவாசத்தலைப்போல் அவளது இறுதி மூச்சு ஏதோ ஒரு அந்தரத்தில் வெளிவந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. இல்லை என்றமெய்யைக் காட்டிலும் உண்டுஎன்கிற பொய் எவ்வளவு இனிப்பாகிறது.

வருவான் வருவான் தன்காதலன் வருவான், என்ற நம்பிக்கையில் தான் அவள் உயிர்ப்பறவை இன்னும் மெல்ல மெல்ல சிறகடித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

அவர்கள் காதல் வெறும்பார்வைகளின் மோதலினால் ஸ்பரிசிக்கப் பட்டதல்ல. இந்த மண்ணின்பால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டது.

அவன் ஒரு இளைய கவிஞன்—

வாலிப நந்தவனங்களின் பாவலன்,

இந்த தேசத்தின் உதயத்திற்காய், தன்மண்ணின் விடியலுக்காய் பூபாளம் பாடும் கவிதைகளுக்குச் சொந்தக்காரன்.

ஒரு உண்மையான போராளியின் கையில் துப்பாக்கி எப்படியோ அப்படியே அவனது கரங்களில் பேனா.

அவள்—

ஒரு பெண்விடுதலை அமைப்பின் தலைமை பிரதிநிதிகளுள் ஒருத்தி

அவர்கள் சந்தித்த நாட்கள் ஒருசிலதான் ஆனால்

அவர்கள் சிந்தித்த நாட்கள் பற்பல.

அவன் எழுதினான்—

இன்றுதான் என் ஜனனதினம்

ஆம்—

என் இதயத்தில் இன்றுதான்

கவிதை பிறந்தது.

இவ்வளவு காலமும்

என் காலங்கள்

வீணாக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

ஒரு பைத்தியக்காரனைப் போல்.....

அவள் பதில் எழுதினாள்.

என் விழித்திருப்பு

உனக்கான பாடல்களை தயாரிக்கிறது.

என் கனவுகள் உனக்கான

கவிதைகளை எழுதுகின்றது.

என் நினைவுகள்

உனக்கும் எனக்குமான

உறவுகளைப் புதுப்பிக்கின்றது.

என் உறக்கம்

உன் பெயரையே ஜெபம் பண்ணுகிறது.

மொத்தத்தில் எனக்கான எல்லாமே

உனக்கான பேரீட்புக்கள் தான்.

பெண்ணே.....!

எத்தனை காலம்தான் நாம் ஏமாற்றப்பட்டுக் கொண்டிருப்பது?

எத்தனை காலம்தான் நாம் கனவுகளைத் தின்று காலம்கழிப்பது?

நாம் ஏன் பிறந்தோம்? எதற்காக வாழ்கிறோம்?

எந்த மனித ஜீவிதம் எங்களை இணைத்துக் கொண்டது?

ஒரு வெள்ளைத்தாளில் அவன் எழுதிவிட்டுச் சென்றான்.

எம் இருப்புக்களை

அந்நியப்படுத்தலுக்கான

தேடுதல் வேட்டைகள் தொடரும்.

காற்றின் கரங்களில்

எங்கள்—

வாழ்வை எழுதுவோம்

சூரிய கதிர்க்கிழித்து

கதந்திரப் பாடல் பாடி

நட்சத்திரப் பூக்களோடு

நாளையை நமதாக்குவோம்.

இரவுப்பொழுதின்

இருள்கிழித்து

இருள் விலகும் நேரம்

இருட்டாய் வரும்

மனிதத் தலைகள்

நாளைய எம்
வாழ்விற்கான
யாகம் செய்யும்
வாழ்வின் திரைகிழித்து
யுகங்களின் முகம் சிதைத்து
எச்சங்கள் தூவும்.

●
நாம்—
கரம் இணைப்போம்.
அடிமைச் சங்கிலிகள்
அறுந்து போகட்டும்
ஒரு புதிய விடியலுக்கான பாடலை—
காற்றிற்கு தூதுவிட்டு
பேசாமல் போராடப்போவோம்.

●
மாவலிகங்கையின் ஊஞ்சல்பாலத்தில் ஒருவர் பெயரை ஒருவர்பேசி
இருவரும் ஒருவராய் கவிதைகள் பாடி—
ஒ.....காதல் வயப்பட்ட இதயங்கள் தான் எவ்வளவு மென்மை
யானது? அணிச்சம் பூக்களை விடவும் அது மென்மையாகி
விடுகிறதே.
கடைசியில் ஒரு நாள் எங்கேயோயிருந்து அவனது கையெழுத்தில்
ஒரு கவிதை வந்தது.

ஒரு போதும் வெல்ல முடியாத
மனித ஆத்மாவின்
வெற்றிச்சித்திரமாக
இந்தக் கவிதைகளை உனக்கு
அனுப்பி வைக்கின்றேன்
விரைவில் வருவேன்
கண்ணே!
இந்தச் சிறையிலிருந்து.

●
ஒரு நாள் இல்லாவிடினும்
ஒரு நாள்.
நாம் இருவரும்
எமது புதிய பூமியில்
கைகொடுத்து பயணம் போவோம்.
மாவலி நதியின்
பிரிக்கப்பட்ட பாதைவழியே

●
அன்புடன் உந்தன்
'கவிஞன்'

வி. மைக்கல் கொலின் - (26)

உயிர்த்தெழுதல்

பேசு
கண்மணி.....
ஏதாவது பேசு
வாழ்வைப் பற்றிப் பேசு
இல்லை மரணம்
பற்றிப் பேசு.

□
நம்—
மொழியின் கண்கள்
பிடுங்கப்பட்டதும்
எங்கள்—
வாழ்வின் கரங்கள்
உடைக்கப்பட்டதும்.
எங்கள் இருப்புக்கள்
அழிக்கப்பட்டதும்
எங்கள்—
வைகறைகள்
களவாடப்பட்டதும்
பற்றி—
ஏதாவது பேசு.

□
மயானத்திலேயே
வாழ்வதற்கு
பழகிக் கொண்ட
எம் மனப் பறவையின்
சோகம் பற்றிப்
பேசு.

□
எங்கள்
தேகத்தை ரணமாக்கி
எம்மை பிணங்களாக்கிய
அவர்கள் பற்றிப்
பேசு.

மரணப் பூச்சுடி
மண்ணுக்குள்ளேயே
வாழ்வதற்குப்
பழகிக் கொண்ட
எங்கள்—
வாழ்வின் நிலை பற்றிப்
பேசு.

□
சூரியனைத் தொலைத்து
நிலவைப் புதைத்து
ஒரு யுக விடியலுக்காக
மடிந்து போகும்
எங்கள்
நாளைய
'உயிர்த்தெழுதல்' பற்றி
பேசு.

□
பேசு
கண்ணே
ஏதாவது பேசு
வாழ்வைப் பற்றிப் பேசு
இல்லை மரணம்
பற்றிப் பேசு.

□
(தினகரன் - 12 - 05 = 1991)

விதவை

பால் நிலவு.

என்பிரிய ராஜகுமாரிக்கு - (27)

சிறையெடுங்களேன்!.....

வளைக்கப்பட வேண்டிய
வில்—
உடைக்கப்படும் போதே
தெரிந்தது—
சீதையின் வாழ்வு
புதைக்கப்படுமென்று.

பூத்திருக்கும்
புதிய ஆண்டின்
புதுமைக் கதாநாயகர்களே
உங்கள் புண்ணியக்
கால்பட்டு
திருமணம் எனும்
புதிய வாழ்க்கை வாழ
இங்கு—
பலகோடி அகலிகைகள்
காத்திருக்கிறார்கள்.....
☐
அன்று—
ராமாயணத்தில்
இந்திரனின் தீரச் செயலால்
கல்லாக்கப்பட்டாள்
ஓர் அகலிகை
இன்று—
உங்கள் சீதன(த்)
திருவிளையாடலால்
கல்லாகிப் போன
பல அகலிகைகள்
இராமர்களுக்காக
காத்திருக்கிறார்கள்.
உங்களால்
ராமராக
மாற முடியாவிட்டால்
இராவணனாக மாறியாவது
கல்லாகிக் கண்ணீர் விடும்
அகலிகைகளை உங்கள்
இல்லங்களுக்குச்
சிறையெடுங்களேன்
☐

இனிமை (23 - 05 - 1989)

வி. மைக்கல் கொலின் - (28)

● ● நெருப்பு ராத்திரிகள்! ● ●

அம்மா—
என்னைப் போகச்
சொல்லாதே!

☐
சர்வதேச
தெருக்களில்
ரிச்சைப் பாத்திரங்களோடு
அகதி முத்திரைகளில்
எம் வாழ்க்கை
அல்தமனமாகிவிட
வேண்டாம்!
☐
வாழ்வதென்றால்
வாழ்வோம்—
சாவதென்றால்
சாவோம்—
எங்கள் மண்ணிலே!

☐
தொலைவில் கேட்கிறது.
துப்பாக்கி வெடிகளின்
'சத்தம்'—
எங்கள் ராத்திரிகள்
கறுப்பாய் அல்ல
நெருப்பாய் எரிகிறது!

☐
எரிகிறது.
எரியட்டும்
அணையும் வரை
அது எரியட்டும்
அம்மா அணைக்காதே.
☐
ஓற்றையடி பாதைகளில்
ஓடித்திரிந்த
எங்கள் மண்ணைவிட்டு

'பெர்லின்' தெருக்களில்
நாயாய் அலைவதா?

☐
அம்மா—
என்னைப் போகச்
சொல்லாதே!

☐
எச்சரிக்கப்படும்
எங்கள்—
வாழ்வின் நிலைகளில்
நாங்கள் இன்னும்
உச்சரிப்பது
உனக்குப் புரிகிறதா?

☐
என்றோ ஒரு நாள்
.....
அதுவரை
அம்மா—

என்னைப் போகச்
சொல்லாதே!

☐

(தினகரன் - 28 - 7 - 1991)

29 - 07 - 1987

மீண்டும்—
ஒரு சோகம்
எழுதப்பட்டது
எங்கள் மண்ணில்.

(இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தம்
செய்யப்பட்ட நாள்)

என்பிரிய ராஜகுமாரிக்கு - (29)

ராஜகுமாரிக்கு...

என்
பிரிய ராஜகுமாரிக்கு
எங்கள்—
வாழ்க்கை முறைகளை
நிர்ணயிப்பதற்காய்
தேசம் விட்டு
தேசம் போகும்
பரிதாப நிலை
எங்கள்
பந்தங்களுக்கு
தீப்பந்தங்களாகும்.

சாம்ராஜ்ய கனவுகள்
எங்களுக்கில்லை
சந்தித்துக்கொள்வதே
எங்களின் எல்லை.

★
மனிதம்—மரணித்த
இந்த
தேசத் தெருக்களில்
மதங்களை
எம் மதங்களை
பார்ப்பது
மன்னிக்க முடியாதது
கண்மணி!

★
ஒரு நிலாக்கால
பின்னிரவில்
நான்—
கவிதை தந்தேன்
நீ—
காதல் தந்தாய்.

★
உன் காயப்பட்ட
கனவுகள் பற்றி
கதை கதையாய்
சொன்னாய்.
அந்த விடியாத
இரவுகளில்
விடியாத உன்
மனக் கண்ணீர்
எனக்குப் புரிந்தது.
ஆனால்—
என் நினைவுகள்
உனக்கு தெரிந்ததா
பெண்ணே?

★

தான் கவிதைகளைப் பற்றி
பேசும் போது
நீ காதலைப் பற்றி
பேசுகிறாய்.
நான் காதலைப் பற்றி
பேசும் போது
நீ கவிதையைப் பற்றி
பேசுகிறாய்.
எப்போது கண்மணி
தாம் இருவரும்
ஒரே நேரத்தில்
ஒரே விடயம் பற்றி
பேசப்போகிறோம்.....?

★
கண்மணி
அவர்களிடம்
உரத்துச் சொல்.
நிலவு தேய்வது
மீண்டும்
வளர்வதற்குத் தான்
அழிவதற்கல்ல என்று.

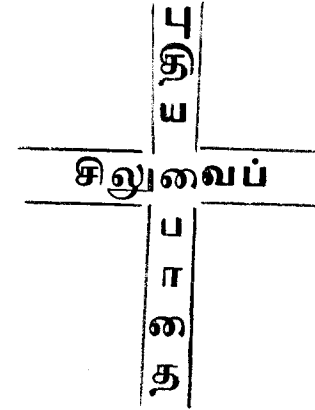
★

(தினகரன் - 29 - 12 - 1991)

□ □ □ மனிதம்

தொலைந்த மண்ணுக்கு □ □ □

அயோத்தி —

இன்று—

அயோத் 'தி'யாக
மாறிய போனதே

□

ராமர் கோயிலா?

பாபர் மசூதிமா?

மதத்திற்காய்

மனிதம்—

மண்ணுக்குள்

புதைபடுகிறது.

□

இந்தியாவை

'காந்திய தேசம்'

என்று சொல்லாதீர்கள்

நம்பமாட்டோம்.

□

காந்தி—

உன் உடலுக்குள்

ஒரு துப்பாக்கி

குண்டு தான்

பாய்ந்தது.

ஆனால் இங்கு—

எத்தனையாயிரம்

குண்டுகள்

வெடிக்கின்றன.

□

மதவெறிக்கு

இன்று—

உன் தேசமே

பலியானது.

□

எட்டுப் பெண்கள்

தீயிட்டுக் கொள்ளப்பட்ட

சேதி தெரியுமா உனக்கு?

பச்சிளம் குழந்தைகள்

ரயிலுக்கு வெளியே

தூக்கியெறியப்பட்ட

சேதி புரியுமா உனக்கு.....?

மதம்—

மனதளவில் இருக்கட்டும்

மண்ணுக்காய் மதம்

மாகபட வேண்டாம்.

□

ஆனாலும்.....

ஒன்று—

'பாருக்குள் நல்ல நாடு.....?

எங்கள் பாரத நாடு... ?

என்று சொன்ன

பாரதியைத்

தேடிப்பிடித்து.....

□

(இனகரன் - 13 - 01 - 1991)

பாதங்களை

யாசித்தபடி

அங்கே ஒரு

சிலுவைப் பாதை

பசித்தே இருக்கிறது.

□

புறாக்கள் இங்கே

விற்கப்படவில்லை

வெட்டப்படுகின்றன.

□

ஓ.....

யேசுவே.....

உன் சுவிசேஷ புத்தகங்கள்

இங்கே மலிவுப் பதிப்பாகிவிட்டது

மனிதர்களைத் தேடியல்ல

புதிய மதங்களைத் தேடி!

□

நீ—

ஞானஸ்தானம் பெற்ற

யோர்தான் நதிக்கரையில்

இன்று—

இரத்தமே நீராக ஓடுகிறது.

□

இங்கே—

போதிமரங்களைப் போல்

போதகர்களும்

நிறைந்து விட்டனர்.

□

அங்கே சிலர்

பழைய ஏற்பாட்டை

கைகளில் ஏந்தியபடி

பலஸ்தீன சகோதரர்களின்

மண்ணைப் பறிக்கிறார்கள்

இங்கே பலர்—

புதிய ஏற்பாட்டை

கைகளில் ஏந்தியபடி

இரண்டு கன்னங்களிலும்

மாறி மாறி

அறைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

□

ஏழுமுறையல்ல

எழுபதுமுறையல்ல

எழுநூறு முறைக்குமேலும்

மன்னித்து விட்டோம்.

இவர்கள் திருந்துவதாயில்லை!

□

இவர்கள் உயிர்த்தெழ

ஆசைப்படுகிறார்கள்

சிலுவை சுமக்காமலேயே.....

□

ஓ..... இயேசுவே

நீர் மீண்டும் வரவேண்டும்

சிலுவையுடன்—

சிலுவை சுமப்பதற்கல்ல

இவர்கள்மேல்

சிலுவை சுமத்துவதற்கு.....

□

(27 - 05 - 1992)

வி. மைக்கல் கொலின் - (32)

என்பிரிய ராஜகுமாரிக்கு - (33)

நந்தவன ஞாபகங்கள்

தொடரும்
என் சோகங்கள்.
☐
ஓர்
சூன்ய மறைபரப்பில்
நானும்
என் கவிதைகளும்.
☐
நினைவுகளைத்
தொலைத்து
கனவுகளைப்
புதைத்து
கேள்விக் குறியாய்
ஏதோ ஒரு
தொலை தூரத்தில்
என்னைப் பார்த்துச்
சிரிக்கும்
எனது வாழ்க்கை.
☐
வெற்று
மறை பரப்பில்
விரக்தியாய் அலைபுறம்
கற்பனைகள்!
☐
கண்களில்
புளிர்க்கும் கண்ணீர்—அது
மனஜீவித தாகத்துத்
தண்ணீர்!
☐
காதல் சாப்பிட்ட
கவிதைகள்
மீண்டும் மீண்டும்
புளிர்க்கும்
உயிரின் ஓரத்தில்
☐

என் பயணம் தொடர்கிறது.
என் பயணம் தொடர்கிறது.
☐
ஓர்
சூன்ய மறை பரப்பில்
நானும்
என் கவிதைகளும்!
☐
என்
அவள்
போய் விட்டாள்!
☐

(தினகரன் - 15 - 09 - 1991)

கனவுகள்

கண்களின்
சிறகுகள்
☐

பசியும் நிலவும்

ஒரு—
பருவப் பெண்ணின்
பளிங்கு மாற்புகளைப் போல்
நிலா—
மலைகளின் முதுகில்
தவழ்ந்து கொண்டிருந்தது.
☐
மலைகள் பசித்திருந்தன
நிலா அப்பத்தை
அவைகள்—
விழுங்கிக் கொண்டிருந்தன
☐
நிலாவைப்
பிடித்துத் தருவதாய் கூறி
ஒரு தாய் தன் குழந்தைக்கு
'சோறு' ஊட்ட
பத்து வயதில் என் தாய்
எனக்குச் கட்டுத்தந்த
பால் அப்பத்தின்
நினைவுகள்
என் மனக்கண்ணாத்தில்
நிரம்பி வழிபுறம்
☐
பசித்த வயிறிறைத்
தடவியபடி—
நூற்றியோராவது வேலைக்கு
'அபளிக்கேஷன்'
நிரப்பிக் கொண்டிருக்கும்
நான்.
☐
மலைகள் பசித்திருந்தன
நிலா அப்பத்தை
அவைகள்—
விழுங்கிக் கொண்டிருந்தன.
☐

(தினகரன் - 30 - 12 - 1990)

அகதியிஸம்

நான்—
பொறுக்குவேன்
உன் வீட்டு
அப்பின் பழங்களை
☐
நான்—
கழுவுவேன் நீ சாப்பிட்ட
எச்சில் பீங்காளை
☐
நான்—
துடைத்து விடுவேன்
உன் பனி போர்த்திய
'ஏசி' பூட்டிய காரை
நான்—
வீதி வழியே
வீதித் திரிவேன்
உன் செய்தி சொல்லும்
பத்திரிகைத் தாளை
☐
நான்—
என் இடுப்பில் கட்டப்பட்ட
கபிறுகளில் தொங்கி
உன் ஹோட்டல்களுக்கு
வெள்ளையடிப்பேன்
நான்—
வெட்டிப் புதைப்பேன்
உன் மலம் நிரம்பிய
கழிவறைக் கழிவை
☐
நான்—
என்னதான்
செய்ய மாட்டேன்
அகதியாக இந்த—
ஐரோப்பிய மண்ணில்!
☐

(தினகரன் - 05 - 07 - 1992)

காதல் நெருப்பு

அன்பே.....

வா—

நாம் நெருப்பைக் காதலிப்போம்
காதல் தீயில்

நம்மை நாமே

கொளித்திக் கொள்வோம்

என் நினைவில் நீ எரிய

உன் நினைவில் நான் எரிய

எங்கள் நெருப்பு

இந்த உலகின்

ஜாதகக் கற்றைகளை

எரித்துப்போட்டும்

☐

அடி அம்புலிப்பெண்ணே

வா—

நாம் நெருப்பைக்

காதலிப்போம்.

நம் காதலின்மேல் விழும்

இந்த பொருளாதாரச் சாயத்தை

அது—

அழித்துப் போட்டும்

மரபுகள் மீரா

இந்த மண்ணை—

யுகச் சுவடுகள் பதிக்கவரும்

புதிய பாதங்களுக்காய்

எரித்துப் போட்டும்.

☐

குருதி தோய்ந்த

ஈழத்திற்கு

இன்னுமொருமுறை

தீ வைப்போம்

வடக்கு - கிழக்கு மட்டுமல்ல

தெற்கும் - மேற்கும்

சேர்ந்தே எரியட்டும்

எங்கள் பிரச்சனைகள் எல்லாம்

எரிந்து போகட்டும்.

இனம்—மதம்—மொழி

எல்லாம் கடந்து

மனிதம் பூத்த மண்ணிலிருந்து

நானும் நீயும்

உயிர்தெழுவோம்

மனிதர்களாய்—

மானுடம் நேசிக்கும்

காதலர்களாய்—

எங்கள் சந்ததிகள்

புதிதாய் தோன்றட்டும்.

☐

ப்ரியமானவளே

நேசமில்லா

இந்த தேசமண்ணில்

நாம்—

சுவாசிப்பதே பாவம்.

☐

அடிநிலாப் பெண்ணே

வா—

நாம் நெருப்பைக் காதலிப்போம்.

☐

(தாகம் - 15 - 06 - 1990)

?

உன் கனவில்

நான் வருவேன்

என் கனவில்

நீ வருவாய்

எம் கனவில்

யார் வருவார்.....?

☐ (23 - 02 - 1992)

யுகப்புரட்சி வித்துக்கள்

அந்த—

இருண்ட அறையில்

அவன்.

தலையில் இருந்து

உதட்டில் இருந்து

நெற்றி ஓரங்களிலிருந்து

மூக்குத் துவாரங்களிலிருந்து

தாடையில் இருந்து

வடியும் குருதி

செங்குருதி—

அவன் பரந்த மார்புகளில்

கசிந்து கொண்டிருக்கும்.

☐

பிரக்ஞையற்றுக்

கிடப்பவனுக்கு

தண்ணீர் ஊற்றும்

வல்லமைக் கரங்கள்

கண்விழிக்கும்

கணப்பொழுதில்

அவன் ஆணகத்தைப்

பதம் பார்க்கும்

ராட்சச பூட்ஸ் கால்கள்

☐

“கியாப்பாங்...கியாப்பாங்.....”

... ..

☐

“அம்மா...ம்...ம்...மா”

அவன்விரல் நகக்கணுக்களை

ஒவ்வொன்றாக அகற்றும்

ஆணவக் கரங்கள்.

☐

அடிக்கடி உடம்பை

முத்தமிடும்—

உலோக பெல்ட் முனைகள்

எல்லோன் குழாய்கள்

☐

“பட்...பட்...பட்...”

துப்பாக்கி ஒன்று

வெடித்து ஒய்ந்தது.

☐

தோழா .....

உனக்குத்தெரியாது

என்று—

இவர்களுக்குத் தெரியாது

உனக்குக்

காட்டிக் கொடுக்கத்

தெரியாது—

☐

நீ—

யுகப்புரட்சி வித்துக்களில்

ஒருவித்து என்பது

இந்த தேசத்துக்குத்

தெரியாது—

என்பது

எனக்குத் தெரியும்.

☐

(மஞ்சரி - 15 - 10 - 1988)

ஐனநாயகம்

பூப்பெய்தாமலேயே

மலடாகிப்போன

கன்னிப்பெண்.

☐

(23 - 09 - 1987)

ஒரு கவிஞனின் கனவு ௦ ௦ ௦ ௦

ஒரு சவிஞன் கனவு காண்கின்றான்.....
இந்த பூமியெங்கும் மனிதம் மீண்டும் ஓர் நாள் உயிர்த்தெழுந்து
தேசத்தெருக்களில் ஊர்வலம் போகின்றது.....
மானுடம் எனும் மலைச்சிகரம் நோக்கிய மனிதநேய நினைவுகள்
அவனுக்குள் யாத்திரை செய்கின்றன
இனம், மதம், மொழி, ஜாதி, பிரதேசம் என்னும் குறுகியவட்டங்கள்
தவிர்த்து மனிதநேயப் பரப்பில் புதுமானுடம் பூக்கச்செய்வதற்
காய் ஒரு மகாகவிஞன் கனவு காண்கின்றான்.

ஈழமென்னும் மண்ணில் நின்று
கவிதை சொல்கிறேன்—புது
மனிதம் என்னும் பூப்பறிக்க
கனவுகாண்கிறேன்—

புதைக்கப்பட்ட மனிதம் மீண்டும்
உயிர்த்தெழுந்தது.
பூமியெங்கும் மனிதநேயம்
மனமகிழ்ந்தது.

பலஸ்தினம்—
இஸ்ரேலின் தலைநகராய்
பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.
இஸ்ரேலிய யூதனும்
பலஸ்தின முஸ்லிமும்
தங்களுக்குள்
கைகுலுக்கிக் கொண்டனர்.

முதலாளித்துவம்
சர்வாதிகாரம்
எனும் பொய்கள்
சூடிய பூமியெங்கும்
மானுட நேயம்
பாடலானது
மனிதம் என்பதே முச்சானது
தென்னாபிரிக்காவில்
கறுப்பு மக்களின்

ஜனநாயக ஆட்சி
அறிவிக்கப்பட்டது.
ஜப்பான் தெருக்களில்
ரஷ்ய உற்பத்திகளும்
ரஷ்ய தெருக்களில்
இந்திய உற்பத்திகளும்
ஒடிக்கொண்டிருந்தன.

எலுர்புகள் பூத்த
எத்தியோப்பிய மண்ணில்
ஹெலிகப்டர்களில்
இருந்து குண்டுகள் அல்ல
வயல்களை நோக்கிய
புதிய விதைகள் தாவப்பட்டன.

நியூயார்க்
தெருவெங்கும்
வியட்நாமிய போராளிகள்
புரட்சிப் பாடலைப்
பாடிச்சென்றனர்.

இலான் டி மாதிரில்
ஐரிஸ் போராளிகள்
புதிய பேச்சுவார்த்தைகளுக்காய்
குழுமிருந்தனர்.

சிதைந்த சுவைத்தின்
புதிய கட்டுதலுக்காய்
ஈராகிய மக்கள்
நிதிசேகரித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

பாபர் மகுதிக்குப் பக்கத்தில்
புதிய ராமர் கோயில்
முஸ்லிம்களால்
கட்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

சீனா கைப்பற்றியிருந்த
இந்திய எல்லைகள்
மீண்டும்—

இந்தியாவிடமே
கையளிக்கப்பட்டது.

வங்காளதேசமும்
பாக்கிஸ்தானும்
மீண்டும் ஒன்றிணைவதற்கான
பேச்சு வார்த்தைகளில்
ஈடுபட்டிருந்தனர்.

ஜம்மு காஸ்மீரில்
முஸ்லிம்களுக்கு
அதிக அதிகாரம்
கொடுக்கப்பட்டிருந்தது.

பர்மிய தெருக்களில்
ரானுவ ஆட்சிக்குப்பதிலாய்
புதிய ஜனநாயக ஆட்சி
அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

அடையாள அட்டை
இல்லாமலேயே
இலங்கையில் எங்கும்
எவரும் சுற்றிவரலாம்
என்றும்
அறிவிக்கப்பட்டது.

“டூமீல்”

திடீரென கனவு கனலிந்து
கண்விழித்துக் கொண்டேன்.
எங்கோ—

கண்ணிவெடி
வெடித்திருக்க வேண்டும்
எனது கனவுகள்
என்னைப்பார்த்துச்
சிரித்துக் கொண்டிருந்தன.

(23 - 07 - 1992)

விதியா?...சதியா?...

ஈழமாதாவே
உன்னைப்
பெண்ணாகப்பார்த்ததாலோ
அமெரிக்கா — பிரிட்டன்
இஸ்ரவேல் — பாக்கிஸ்தான்
இன்னும் இன்னுமாய்
இந்தியாவும் கூட
உன்னை ஆசைநாயகியாகவே
வைத்திருக்க—
ஆசைப்படுகிறார்கள்!

விமர்சனம்

என்கவிதை மரத்தில்
நானே—
அறையப்படுகின்றேன்.

புதுக்கவிதை

இலக்கணச் சிலப்பு
உடைக்கப்பட்டது
சிதறின
முத்துக்கள்
(24 - 07 - 1992)

மரண முகமுடியின்

សម្រិយ—

நிதர்சனமாகத் தெரியும்

எனது விழிகள்.

காலத்தைக் கொண்டு

'சயத்தை' ஹெயித்து

இருப்பின் தகிப்பில்

அக்ஷியாய் வளரும்

நான்.

☐

எனது - புதி

கவிதாக்கடலின்

நெருப்பு அ

எரிக்கப்படும்

ஜாதகம்

பெரியது

நான்— ☐ புரட்சிப் ப

உலகின் நடுவே

மரணத்தை ஜெயித்து

என்றும் உயிர்வாழ்வே

கவிதைகளாய்

புதுச்சேரி

கவிதைகளாய்.

要小(港94)

மாணவன் - 05 - 01

ஹம்கத்ல் கொலின் =

(மாணவன் - 05 - 01 - 1990)

வி. ஐமக்தல் கொலின் - (40)

இந்தப்பக்கம்

இவர்களுக்காய்

- ☐ திருமதி கந்தையா
  - ☐ ஏ. எச். சித்திக்காரியப்பர் (கவிதைச்சோலை-தினகரன்)
  - ☐ வி. ஜெகதீசன் (கவிதாசாகரம்-தினகரன்)
  - ☐ மு. இ. அ. ஜபார்
  - ☐ ஸ்ரீதர் பிச்சையப்பா
  - ☐ அஸ்ரபா நூர்தின்
  - ☐ திருமலை நவம்
  - ☐ செல்வி. சி. தர்மினி
  - ☐ செல்வி. வி. வினோதினி
  - ☐ உள் ஒவியங்கள் தந்நோர்
  - ☐ விஸ்டம் அச்சக உரிமையாளர்
  - ☐ விஸ்டம் அச்சக ஊழியர்கள்
  - ☐ விடுபட்டவர்கள்

oooooooooooooooooooooooooooo இவைகளுக்காய்

☐	தாகம்
☐	தினகரன்
☐	மஞ்சரி
☐	மாணவன்
☐	தொண்டன்
☒	குமரன்
☐	இனிமை
☐	கோணத்தென்றல்
☐	விடுபட்டவைகள்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org